

# "בלע המות לנצח..."

כאשר הקדוש ברוך הוא ישחוט את היצר הרע...

תקשור עם בנימין.  
ירושלים, ראש חודש אייר תשע"ד

**בלע המות לנצח, ומחה ה' אַלֹּקִים דְּמַעֲהָ מַעַל כָּל פְּנִים, וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יְסִיר מַעַל כָּל הָאָרֶץ, כִּי ה' דָּבָר: (ישעיה כ"ה ח')**

**חודש טוב לסולם. שיהיו בע"ה כשורות טובות לכל עמ"י ולעולם [יהיה החודש הזה...]** אבל החודשים הבאים יביאו לנו דברים קשים מאד. וכדי לעבור את זה - נצטרך להתחזק. חייבים להתחזק. חייבים להתקרב לה' [דברים י"א: אהו תעבדו וכו' תתקן], ולזרוק את כל הגשמויות המיותרות, ולהתקרב לאמת. חייבים. זו האנטיביוטיקה להרס הטוטאלי, שה' ישמור. כי זה הדבר היחיד שיכול להציל אותנו [דברים ו' ד. וכרה ב' ט: יצאני אֶתְּהָה לָהּ נָאָם ה' חוקת אש קריב...].

דברנו כבר כמה זה חשוב, שהדבר הכי חשוב - זה הקשר שלנו עם הקב"ה [קד"ד 40]. וזה שאנחנו צריכים לחזור ליידישקייט כמו שפעם היה [יִשְׁבּוּ כְּנִים לְבָבָם... ירמיהו ל"א. וע"ש פסוק כ'] קרוב יותר להקב"ה, שאנחנו צריכים לחיות אך ורק בשביל לעשות את רצון ה', מהבוקר עד הלילה, ומהלילה עד הבוקר [ס' החינוך מצוה ת"כ, אגרא וכלה פ"ר עקב]. היהודי - יש לו דינים על כל דבר ודבר במשך היום, על איך שהוא קם בבוקר מה הוא צריך להגיד, איך שהוא צריך להתלבש, הכל מדויק [ר' מאמר להיות יהודי, ספר ו"מ עמ' 104]. ולכן, אין ולא צריכה להיות לנו כל בעיה של שיעמום, או שהראש הולך לכיוונים לא-רצויים. אם אנחנו נלך בדיוק כמו התורה [אוהתה"ק עה"פ א"ם בחוקתי תלכו, הפירוש הר"ן] - שנהיה גם עם השכל, וגם עם הלב, וגם עם הגוף, וגם עם הכל, אז לא צריכה להיות לנו דקה של שיעמום, כי אנחנו נהיה עסוקים כל הזמן, כל יום.

**ולכן, הבעיה של הדור - זה שאנחנו לא עושים את זה.** אנחנו רוצים חופשי! [פריקת עול], ואז זה ה'חופשי' לעשות מה שאנחנו רוצים. אנחנו צריכים 'חופשות' כדי 'להירגע' כי עבודת ה' קשה לנו מדי. [ישעיה מג כ"ב: יְכִי יַעֲבֹד בִּי יִשְׂרָאֵל...]. **זו הבעיה של הדור.** אבל אם נלך לפי התורה בדיוק, כל יום, בכל דקה - אז לא תהיה לנו שום בעיה. אבל העולם כבר התקלקל בצורה בלתי רגילה [קול דממה דקה, גליון 47], לקול של כל העולם כמעט טוטאלי. גם רוחני וגם גשמי. קלקלנו את האויר, קלקלנו את האוקיינוס [חלק צח. גיטין יג. ע"ש], וקלקלנו מה שאתם רוצים בטבע. החלטנו שכן-האדם עם שכלו המטומטם מסוגל להיות, ויכול ח"ו להמציא דברים יותר גדולים מהקב"ה. **אז עכשיו משלמים בצורה קשה ביותר בשביל זה** [יחן דעתך שלא תחריב את עולמי... מסי' פ"א].

כן, אנחנו הולכים לקראת מלחמה. וידענו את זה כל הזמן. וזה גם כתוב בנבואות ברור [ויאל ב', יחזקאל ל"ח ועוד]. הולכים לקראת מלחמה, מלחמה גדולה ומפחידה. אבל כמו שדברנו - ה' הוא זה שיהרוס את הרשעים ולא הפצצות הגרעיניות. הקב"ה יקח את הברד מהמכות [יחזקאל ל"ח כ"ב: וְנִשְׁפָּטוּ אִתּוֹ... וְאֶבְיָ אֶלְבִּישׁ... ר' הרואה נד:], ועוד כמה דברים שיש לו שמור בשבילים [נְפִסָּם עֲבָדֵי חַתּוּם פְּאוּרְתֵי... לִי נָאָם... וְחַשׁ עֲתָדָה לְמוֹ... שירת האזינו, מיכה ה' ח'] רק בשביל הנושא הזה, **והוא יהרוס את הרשעים.** ורגע לפני שהם יעלמו מהמציאות הם יתפסו שהכל נגמר להם [נְשִׁעַ יִקָּהּ וְקָעָם, שְׂרֵי יִמְרֵי וְקָסָם].

כעת רוצה אני לדבר אתכם על מושג שאני רוצה שתבינו. אנחנו אמרנו שהרשעים ייעלמו לגמרי [נְשִׁעֲשֵׁן תַּקְלֵה]. אבל, כל מה שה' יצר הוא טוב [ישעיה מ"ה ד: יוצר אור ובורא חשך, ברכת יוצר אור, רדק ה' ש"ד פ"ד], וגם הס'א ימש', שבצורתו הנוכחית הוא מביא את בני האדם, מפיל את הרשעים לרישעות שלהם, ושגם הצדיקים לפעמים סובלים ממנו [קידושין ל: סוכה נב.], אבל זה הכל שייד לתוכנית של הקב"ה [ישעיה נ"ד: וְאֶבְיָ כְּאֵתִי מִשְׁחֵית לְסַלִּי, רַבִּי עֲבִיר צִמְאָה נַפְשִׁי: יִקָּהּ כָּל הַתְּקֵהָ קַעֲזָה וְתַקְוָה... וע"י דעת תבונות ק"ל], תוכנית שתביא אותנו לגאולה-השלמה והרבה מְעַבְרָ לזה. זה ויביל אותנו לנצח. אבל הענין שיעלמו הסיטרא אחרא, והערב רב [ע"י פתחי שערים נתיב ס"ט], וכל הקבוצה הזאת, עם הנחש בעצמו וכו', זה לא שהם נעלמים מהמציאות לגמרי, אלא שהם פשוט מקבלים צורה אחרת [קהלת ח': כִּי־אֵתִי נְשִׁעִים קָבְרִים נְבִאִין]. הקב"ה כביכול הוא לוקח את ההרכבה הזאת, מפרק את

זה, ובונה את זה אחרת, עם תכונות אחרות, וזה חוזר לעולם או לעולם הבא בצורה אחרת, בצורה חיובית, בצורה שלא תפריע לנו יותר, שזה לא יהיה שלילי אלא שיהיה חיובי [ישעיה ס"ה כ"ה: לֹא יָבֵעוּ לֹא יִשְׁחִיתוּ], שזה יעזור לנו ויעזור בכלל לכל הבריאה [יְקִי נְבִאִין], להגיע עוד ועוד גבוה וגבוה, עד שבאיזה מקום בתוך הנצח הוא יגיע לתכלית ממש [עולם שכולו טוב]. **האם אתם מבינים מה שאני אמרתי?**  
ת. אלו דברים עמוקים מסודות הבריאה הגדולים...

כן, אני רציתי לומר לכם את זה, כי אתם צריכים להבין שכל מה שקורה לנו עכשיו - זה בנוי בדיוק בשביל הצרכים שלנו הרוחניים ברגע זה. וגם הסיטרא-אחרא [שאור שבעיסה], כמה שהבן-אדם יכול לרדת לתחתית [שואל תחתית], ומתחת לתחתית [מהום כפה], ועם הדברים הכי מגעילים - אז ככה כשנעבור את כל העולם הזה, ונגיע לעולם הבא, העולם של משיח ומְעַבְרָ - ה' יקח את אותם התכונות וירכיב אותם בצורה אחרת ואז הם יהיו חיוביים.

רציתי רק לתת לכם קצת להציץ למה שמחכה לנו, ולא להבין שזה 'סוף פסוק', ושנאנחנו נכנסים לעולם שהוא כמו העולם-הזה. **זה לא כמו העולם הזה.** בגלל הסיבה הזאת. ואני רוצה להגיד לכם את זה, ולתת לכם תקוה גדולה [נְסִיחָה ה' אֶלֹּקִים דְּמַעֲהָ...]. בכדי להבין: אין מוות! אין מוות! לא קיים! [יְכִימֵי הַעֵץ יְמֵי עֲפָר, ישעיה ס"ה. אחרת הדברים ר' דברי השליה חק' בחקרמת תולדות אדם, מאמר 'כית דוד' ובחגיגה שם, ור' אגרת הנחמה' לרבנו מימון אבי הרמב"ם עה"פ 'שמחנו כימות עיניתנו', ודברי רבנו בחיי בראשית ג' י"ט עה"פ ואל עפר תשוב].

ה' נתן מוות לעולם הזה, אבל לא לעולם הבא [עולם שכולו אור]. ומהו המוות? זהו סבל שאנחנו צריכים לעבור בכדי להגיע לעולם הבא [ברכות ה.]. אבל אנחנו לא מתיים! [עפרן נענר, ברכת אלקי נשמה] אפילו הרשעים לא מתיים! הם גם כן פשוט עוברים לעולם אחר [מלאכי ג': וְעֹסֶהֶם לְשִׁעִים], תפקיד אחר, נמוך מאתנו [כִּי יִהְיֶה אִפְרַיִם פֶּתַח פְּתוֹת נְבִלִים], אבל אין כזה דבר 'למות'. נכון, אנחנו אמנם מכנים את זה 'מוות' את מה שהאדם-הראשון, שהוא היה הראשון שהיה צריך לעבור את זה בגלל החטא, הוא ואשתו [עשירי של נחש, סו"פ השופטין]. וגם אנחנו עוברים את זה [קְאָרְסָם תְּמוּתָן. תהלים פ"ב], אבל אם נקבל משיח-צדקנו לא נעבור את זה. **כי ה' ישחוט את היצר'.**

ואם אין לנו את היצר' - אז אין סיבה למות כמו שאנחנו מכירים את זה, שהגוף נכנס לאדמה, והנשמה נפרדת ממנו והולכת לעו"ב בשביל עוד חלק של התיקון שלנו [דעת תבונות ככ"ז], אבל לאחר הגאולה - את השלב הזה לא נצטרך לעבור. ה' יעזור לנו להמשיך לעלות ולעלות [השקל נדע אותנו...], וכל מה שאנחנו צריכים לעשות זה רק לדאוג, לעשות, להשתדל לעשות את רצון ה' [ע"י וזה"ק ויקהל קצח: 'תא חזי בשעתא דבר נש...]. בכל הזמן, כל רגע. שלא להניח ל'סט"א למשוך אותנו למקום אחר! כי זה העבודה שלו. הוא נשלח בשביל זה. הוא נשלח ע"י הקב"ה! גם הקב"ה הסכים לתת למשה רבינו, שנתן רשות לע"ר לצאת ממצרים. אף שהוא לא רצה מלכתחילה [ס' הליקוטים, ואתנתן]. הכל מתוכנן [ר' עקב י"א ו].

זה לא 'במקרה'. וישום דבר לא קורה 'במקרה'. זה נועד לעזור לנו לעלות, ולעלות, ולעלות. **זה צריך להיות החיזוק שלכם.** כשבן אדם חושב על מוות [בית מועד לקל ח"י], אם הוא לא מאמין בקב"ה, שלא נדע, הפחד שלו צריך להיות עצום. כי מהו הפחד הכי-איום של הבן-אדם? החידלון! שהוא יפסיק להיות. אך אם הוא היה יודע בטוח שרק הגוף נכנס לאדמה, והנשמה, המודעות שלו שהוא-מה-שהוא ממיכה לחיות - אזי הוא לא היה מפחד כל כך!

ולכן, אלה שמאמינים-ממש, הם לא כל כך מבוהלים מהמוות [יְבִדְדָן אֶפְקֵיד רַחֲמֵי... משלי ל"א: וְנִשְׁפָּטָם לִיִּם אֶתְרִין]. ואלה שאינם מאמינים - הפחד שלהם צריך להיות עצום. אמנם ישנם יהודים שאכן מאמינים שהנשמה ממשיכה לחיות, והאדם יודע מי הוא זה שמגיע למעלה, או איפה שהעולם הבא, פה לידינו, אבל בכל אופן הוא מפחד... כי אולי לא... אולי זה לא בדיוק ככה... זה מפחיד... ויש אחרים שרק מפחדים מהסבל של המוות, שזה מובן, אבל הרבה אנשים שנראים שסובלים מאד, אבל הסבל איננו כל-כך כמו שזה נראה. וזה גם בשבילנו [תקמים פְּעִלִין], לראות שהבן-אדם סובל, כדי שאנחנו נחזור בתשובה, אך לא תמיד הבן-אדם עצמו סובל כמו שחושבים.

וכל זה אני אומר כדי שתתחזקו, שלא תפחדו, שתדעו שאנחנו חייבים לחזור ממש לקב"ה, לחזור להיות עבד ה' ועובד ה' [פרי הארץ, פרשת קדושים]. וברגע זה, ולא להתלונן ש'כואב', או 'עייף', או לא משנה מה. לדחוף, ולדחוף, ולא להפסיק. לדחוף כל הזמן. להשתמש בכל הגוף, והשכל, וכל המהות של האדם כדי לעשות חסד. לתת מעצמכם [כי באור פניך... ואהבת חסד], לעזור לאחרים, לתת ממה שיש לכם, ולא תפסידו, רק תרויחו [קהלת י"א א']. ותשכחו מהעוה"ז כמו שזה. כי זה הכל אחיזת-עיניים! [אין ציור קאלוקוני, ר' דניאלו עמ' 8] ה' שם את זה פה כתפאורה ולא יותר, כדי להביא אותנו לאמת. לא לשכוח מה שאני אומר. ולא יהיה לכם כל-כך סבל כמו אלו שאינם מוכנים לשמוע או להאמין. [ירמיהו י': 'צלה אונם ולא יצילו להקשיב'] סוף.

## שאלות ותשובות:

**ש. היו מגדולי הצדיקים צ"ל שאמרו לתלמידיהם: אני רוצה לומר לכם לא לעשות עבירות... אני רוצה שתהיו כה עסוקים בעבודת ה', עד שבכלל לא יהיה לכם שום זמן לחטא...**

ת. נכון. וזו השורה התחתונה: מי שעובד ה' ממש, אין לו זמן או פנאי לחטוא, רק לעשות מצוות. אמנם השכל, המת, כשהבן אדם קצת עייף, הוא יכול להכנס פתאום לכל מיני פנטזיות, שזה אסור, אסור בכלל לחשוב על זה. אבל צריכים להלחם נגד זה, צריכים להלחם כל הזמן [קידושין ל:]. להשתדל להיות עירני [נגזו נאל פקסארי]. ובדור שלנו - זה מאד קשה להיות עירני, כי כל הזמן רוצים להירדם. או צריכים כל הזמן פשוט להיות על המשמר! ולא לתת לזה לקרות. להלחם, ולהלחם, כמה שזה קשה. אבל זה לא משעמם...

**ש. בד"כ העליה הרחנית נעשית על ידי 'הניגוד', המלחמה שבין היצר והאדם [ר' ס' חסידים סי' קנ"ח]. אז אם ה' ישחוט את היצר'ר איך א"כ אנחנו נוכל להתרומם?!**

ת. הו, זו שאלה טובה... אבל ברגע זה אני לא יכול לענות בדיוק. כי זה דברים שעוד לא ידוע לנו, אבל דבר אחד אני יכול להגיד, שבעולם הבא, ואל תשכח שנעבור יותר גבוה ויותר גבוה כל הזמן, אז כל שלב זה יהיה משהו אחר. אבל תהיה אינרציה בתוך הבן אדם, דחיפה פנימית, שכל הזמן ידחוף אותנו. היצר-הרע לא יהיה, אבל הרצון העצום שיבא, הכח העצום שיבא, הרצון לעלות, ולעלות, ולהתקרב [פאציל פצרוג...], ולהתקרב לאמת [רמב"ם סוף ה' תשובה], זה מה שידחוף אותנו. [ולא ידום]. [אונח צדיקים... הלך נאור... עי' משך חכמה ויקרא כ"ז מ"ד סוה"ד עה"פ יכאור בוקר יורה שמש] **ש. אחד הזלוקים החשובים של עבודת ה' זה הענין של מסירות-הנפש, [עקל נשפן] איך זה יבוא לידי ביטוי בעולם-של-משיח כאשר כל הרשעים יעלמו, ולא יהיו לנו מצבים שיצטרכו למסור את הנפש?!**

ת. הענין של מסירות-נפש - זה ברגע ובמצב זה, כשיש לנו את היצר הרע. מה ידחוף אותנו? אמרתי שתהיה דחיפה, אבל אני לא יודע בדיוק איך זה יהיה. אנחנו נדע אז. תהיה דחיפה שתדחף אותנו. המלחמה הכי גדולה שלנו זה בששת-אלפי-השנים האלה, או פחות מששת-אלפים, לפני המשיח. זה ממש הכי קשה. אבל אחרי זה - זה יהיה קשה בצורה מסויימת, אבל לא נפחד, רק נרצה לעלות.

**ש. הגמ' (סו"ט מ"ק) אומרת שתלמידי חכמים אין להם מנוחה אפילו בעולם הבא... [עלכו מחיל אל חיל...]**

ת. אבל זה בלי הפחדים, ובלי הכעס, ובלי כל-מיני-דברים כאלה שהאדם סובל מזה עכשיו. [ארי לי מיציר, ערובין י"ח].

**ש. אנחנו עומדים לקראת ל"ג בעומר. כתוב בזהר הקדוש [במדבר דף קכ"ו] שבזכות ס' הוזהר יצאו מן הגלות ברחמים בבי"א [עבדן צתתין] שפאל לטעם פאלנא נטי. דאיהו סאי פטר סוטר. יקון גיה מן לטאטא בנתס...]. השאלה היא האם זה דוקא למי שלומד את ספר הוזהר, או עצם המציאות של הארת ספר הוזהר פועלת את הגאולה של עמ"י ברחמים?**

ת. זה גם זה וגם זה. הוזהר זה משהו ענק וחשוב ביותר. זה מאיר לנו את האמת של התורה ושל הבריאה [אור קהיר הוא פשקקים. דניאל י"ב: יתפסקים! תהרו קוטר הקיעי]. חשוב ביותר.

**ש. אבל מנצלים את זה להשתלט עוד יותר על מירון...**

ת. בודאי, אבל את ההשתלטות הכי גדולה תרגישו אחר כך. לטעמם - יותר מדי כמויות ענקיות של יהודים באים, אז לכן עד ל"ג בעומר הבא הם מוכרחים להשתלט.

**ש. כעת האלופים בצבא הזאגים מהאזירה שנוצרה...**

ת. החלשים יכשלו - והחזקים לא [דניאל י"א: 'לצרוף פהם ולקבר נללפן עד צת קצ']. אני מקוה שהם ינסו לשכנע אותם כמו שהם באים פה באזור... דופקים בדלת כמו מטורפים... ומאיימים על כולם... - אז יבריחו את כל הבחורים...

**ש. אבל בינתיים זה ירד להם בהרבה...**

ת. ברוך ה'. הם סיפרו ברדיו ש'באו לשכנע...', אבל דוקא באו עם רובים... [עלנן וקשפן...]

**ש. עדיין לא הבנתי איך האנשים הכי-קנאים, הכי-חרדים שיש, זה לא מזיז להם... האם לא שמים לב מה קורה פה?!**

ת. יש קנאים שהם יותר תקועים מהחלק הרציני של הלא-קנאים. הם תקועים בכל מיני רעיונות שהם אין להם את הגמישות לשלב את הדברים שקורים עכשיו ולהבין מה לעשות. למשל, הם יכולים להיות תקועים בלקחת ביטוח-לאומי או קופת-חולים, אבל 'הפופ' לא מפריע להם... הם רואים את זה כדבר ציוני לתת לפופ. הם גם לא מבינים את המשמעות של הדבר ולכן הם לא מגיבים כ"כ. אבל יהודי עם לב של יהודי, כשאומרים: 'הפופ בא', 'הפופ לוקח את קבר דוד המלך', הוא פשוט בהלם! הרוב - פשוט לא יודעים מה לעשות. אין צעקה מספיק גדולה שתגיד ברור שהם רוצים את המקום הזה.

**ש. המלחמה שהזכרה כאן בתקשור, האם הכוונה על מלחמה שתהיה בארץ או בחוץ לארץ?...**

ת. תהיה מלחמה בחו"ל ותהיה בארץ [אשר צבאו על ירושלם]. חייב להיות בחו"ל, אפילו שהקב"ה הוא בעצמו, לא על ידי אנשים, הוא יהרוס את הכל, אבל לא לשכוח את הנבואה שלפי האברבנאל חייבת להתקיים [משיע ישועה, מבשר הי"ד נבואה ג']. ששני שלישי של העולם יחרב. השליש האחד לגמרי-לגמרי, והשני יהיה פגוע מאד קשה. אז זה חייב להיות בחוץ לארץ, וזה כבר התחיל. כל מה שקורה בארצות ערב, וכל העניינים מסביב לקוריאה, וכל מה שקורה בעירק, וכל מה שקורה בסוריה, ובכל הארצות האלה, ובודאי באוקראינה, וזה שזה קרוב לכל גדולי הדורות, הצדיקים שהיו שם, זה סימן הכי גדול שזה הולך לקראת הגאולה.

**ש. המשבר הכלכלי, מתי זה אמור להתרחש? האם ההתרסקות תהיה עוד לפני המלחמות?**

ת. לא ברור לי, אבל זה על סף התמוטטות איך שלא יהיה. מתי בדיוק הם רוצים להוריד את זה לגמרי, הרשעים? - זה לא ברור לי. זה בטח יהיה או בדיוק לפני כן ומיד אחרי זה תהיה מלחמה או איזה פיגוע מאד-מאד קשה, או שזה יקרה בו-זמנית באופן חופף. בכל אופן, תסתכלו, הם מעלים את המחירים, וזה בכל העולם. ומכניסים טונות של כסף, כסף שבכלל לא קיים... כשמישהו מלוה כסף, לדוגמא, הולכים לבנק, והם רושמים, בואו נגיד, 200,000 ש"ח, מעבירים את זה במספרים לבנק השני... אבל זה הכל אחיזת-עיניים! אף אחד לא רואה כסף. זה כמעט בלתי אפשרי לבוא היום לבנק באמריקה ולקחת מזומן, בלי להסביר בדיוק בשביל מה ולמה. כי אין להם הרבה מזומן. זה הכל בלוף!

**ש. מה הם עשו עם כל הכסף שהכניסו לחשבונות?**

ת. הם גנבו את זה...

**ש. אז אולי במקום הכסף הזה יש להם זהב?...**

ת. הוזהב - זה עוד שקר... אומרים לאנשים: 'איך אפשר ללכת עם טון של זהב? הולכים לקנות זהב...', כמה אפשר לסחוב? ואיפה אפשר לשים את זה? לא. נותנים סרטיפיקטים, פתק שהבנק חייב כסף צמוד לזהב. שיש כך-וכך זהב שהאנשים קנו, וזה נמצא באיזה מקום שמור, ואם רוצים את זה - אז אפשר לקבל את זה. אבל זה צחוק! אין להם אפילו קרוב למה שהם מוכרים... הכל - עולם של שקר...

**ש. ביקשו לשאול את השאלה הבאה. איך מעודדים את עמ"י לבוא לגור בארץ ישראל, הרי הרמב"ן בפי' לתורה (פר' כי תבוא פרק כ"ח) אומר, והסאטמר רבי מביא אותו בספרו, שעמ"י כשהוא נמצא בגלות, זה שומר עליו מכיליזן...**

ת. אבל עכשיו השכינה כבר עזבה את רוב העולם והתאספה פה, ולכן – זה הזמן להיות פה. יש זמן להיות שם, ויש זמן להיות פה. **כעת - הזמן להיות פה.** היו יהודים גדולים – כמו הבעש"ט הק' – שניסו להגיע לא"י, ולא הצליח להם. אבל הזמנים השתנו כעת. ואנו רואים שזה השתנה. הווי' מזה – יהודים תמיד באו לארץ ישראל לגור, במיוחד בשלש מאות או ארבע מאות השנים האחרונות, או אפילו יותר, כמו בתקופת האר"ל וכו'. ומדוע? **כי זו זכות גדולה להיות פה!** [ע"י ס' חרדים פני"ט באורך, והביאו השל"ה הק' בשער האומיות ק' קדושת המקום]. אז אמנם כשהם באו לארץ – זה היה מאוד מאוד קשה, והם סבלו מאוד כדי להיות פה [ינקיית ביטורים]. אבל אלו היו אנשים שהחומר היה כלום בשבילם, ולא דיבר אליהם. הם חיו כמעט אך ורק בשביל הרוחניות [חלקי בארץ סמיים].

אבל עכשיו העולם השתנה. וכשאנחנו מגיעים לארץ – רוצים דירות עם מזגן... ועם אוטו... ועם כל מה שצריכים. וכשהולכים לסופר-מרקט – יש אלף-אחד 'הכשרים', שזה בכלל 'סימן שאלה', וכו' וכו'. אבל בכל-**אופן זוהי זכות להיות בארץ.** ועכשיו כמו שאמרתי – ה'חוק-לארץ' – איבד את הברק, את הניצנוץ, האטרקציה, וכו'. אמנם זה מהיצי"ר, אבל גם זה לא מעניין כבר, ואין מזה הנאה כבר, רק אלה הכי-נמוכים שהם כמו חיות – הם הנהנים כמו חיות. אבל לא הנהנים כמו בני אדם. **ולכן מרגישים ברור שהשכינה עזבה את המקומות האלה כמעט לגמרי – והיא מתאספת פה בארץ ישראל. זה הזמן. זו העת.**

**ספר 'תפארת ירונתן' על התורה להגאון רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל פרשת ניצבים, דברים ל' ג':**

**וְשָׁב וְקִבְעָה מִכָּל-הַעַמִּים אֲשֶׁר הִפְיָעָה ה' אֱלֹהֶיךָ שְׁמָהּ.**  
 וזה הענין (סל) חזלו של משיח שיהיה סמוך לגאולה, עד שרכיב מחמקי ישראל אמרו 'ייתי ולא אחמיניה'. והטעם, כי השכינה עמנו בגלות, אם על הנשים רוטטה לשומנו, ולעת הגאולה לא ישוב השכינה אנתו בפעם אחת, רק השכינה ישוב מקדם לארץ ישראל, ואחר כך נשוב אנתנו לָסָס. כי ריךך הרבה דברים קודם לקיבוץ גלויות, ואי אפשר אם לא השכינה במקומו. ואם כן כשאנו בגולה, וה' אין בקרבנו, יהיה עלינו כרות מלוקות, כי אין מגין, וזהו מאמר הקרא: 'ושב', כי מתחילה ישוב ה' לאר"י, ואחר כך 'וקבצך', ולא יהיה (זה) בפעם אחת.

וכל אלו שעוברים עכשיו את אר"י – אז אם הם עושים את זה בגלל שהם מאמינים מאד-חזק שזה מה שהם צריכים לעשות – אז, בסדר, ה' יציל אותם [נור' משך חכמה' שם עה"פ ושב וקבצך]. אבל אלה שסתם הולכים בגלל שרוצים יותר פרנסה, או אני-לא-יודע-מה, אני רק לא מבין למה נוסעים לחו"ל... זה לא כ"כ 'מציאה גדולה' שם עכשיו... אבל בואו נגיד... – אז הם יסבלו 'לא סתם'. כי לעזוב את א"י בשביל גשמיות...? ועוד גשמיות שאין בזה בסיס...?! נכון, באנגליה נותנים עדיין לאברכים כסף בשביל ללמוד וכו', אבל גם אנגליה במצב כלכלי קשה מאד-מאד. והצבא... בואו נדבר על הצבא. כל בחור-ישיבה צריך לחתום על איזשהו טופס שלמעשה זה מהצבא האמריקאי! רק שהם לא יודעים או לא רוצים לדעת שזה מהצבא. ולמה חייבים לחתום על הטופס הזה...? כי רוצים לעקוב אחריהם! [קטוא מקק"ר] ברגע שרוצים לעצור אותם, או להביא אותם, או לקחת לצבא, שלא נדע מה זה להיות בצבא האמריקאי, או למחנות המוכנות שיש להם...

**ש. ואיך זה מסתדר עם דברי הרבי מסאטמר זצ"ל?**

ת. הצדיק הגדול – הסאטמר רבי זצ"ל – הוא ראה בתחילת המדינה כשהוא היה פה, שהסכנה היתה ענקית [רמב"ם דעות פ"ד]. כי היהודים-החרדים התבלבלו בין 'ציונים' לאידישקייט' [יסודן הנקשר]. חשבו שאפשר לעשות גם-זה-וגם-זה ביחד. כמו קו-המחשבה של הדתיים-לאומיים. אבל זה בלתי-אפשרי! כי צד אחד זה נגד הקב"ה ממש, והצד האחד זה בעד הקב"ה והתורה הק'. ומשום כך רבי יואל"ש זצ"ל הבין שמי שהוא חלש רוחנית – הוא חייב לעזוב את הארץ. כי בסופו-של-דבר הוא יפול. ולצערניו אכן אנחנו רואים ברור שהרבה יהודים נפלו. ואפילו שנקראים 'חרדים' – אבל הם עם השפעה קשה ביותר מן התקופה ההיא. אבל ברגע שאין רבי כמו הרבי מסאטמר זצ"ל או רב כמו הרב קוטלר זצ"ל או רבי משה פיינשטיין זצ"ל או הליובאוויטשער רבי זצ"ל או לא-משנה-מי מהגדולים שמארה"ב ובאירופה, ואין מישוה חזק להחזיק אותם – אז הם נופלים, ולא פחות מאשר פה. הם נופלים בצורה קשה ביותר! והיהודים באמריקה, באירופה, באנגליה, מבחינה כללית רוחנית – הם בודאי ובודאי לא במצב יותר טוב. בודאי ובודאי. [יששו להם עגל מסכה].

אין לנו מנהיגים כמו פעם [מי יקום לי עם קרעיים] שיש להם את הכח להגיד: לא! אסור! ולסלק מישוה שעושה משהו שלא צריך לעשות [משל]. כ"ה ד"ה, ע"ש. אין לנו [נאפס עצור].

**ש. אבל מי שישאר באמריקה בגלל שר' יואל זצ"ל אמר, הזכות הזו תעמוד לו להנצל...**

ת. רק אם זה באמת. כאלה אנשים שבאמת מוכנים להקריב את עצמם לזה – אז זה דבר אחד. אבל אין הרבה אנשים שמקריבים. והם בודאי – הרוב הגדול שם, השיקול הוא כי זה נוח. אבל הם בטוחים שהם צדיקים, שעושים מה שר' יואל זצ"ל אמר...

**ש. בהמשך למה שדובר במסר הקודם על חשיבות הוריות, לעשות את כל המצוות בחיות ובשמחה... ידוע מרבי חיים ויטאל זצוק"ל תלמידו של רבינו האר"ל שכתב על רבו שהוא זכה לכל מדרגותיו והשגותיו הנוראות בשל שמחתו העצומה עם כל מצוה ומצוה שזכה לקיים [וב זה להרחי"א פ"ד אות ג'. ע"י חיי אדם כלל ס"ח י"ד, וע"י 'שערי קדושה' למחרתו ח"ב ש"ד]. השאלה היא איך אנתנו במצבנו, יהודים פשוטים, יכולים לזכות לזה לפי דרגתינו...**

ת. כל יהודי יכול להגיע לזה. כי הוא בנוי ככה שהוא יכול להגיע לדרגה הזו [ישעיהו מ"ג: 'עם זו יצאתי לך']. אבל האם הוא יגיע? זה קשה מאד בדור שלנו. וגם המציאות שלנו מאד-מאד קשה. אבל כל יהודי – זה בנוי בפנים בצורה שהוא יכול לעשות את זה. **ואם יעשו את זה – זה יהיה הכי טוב.** זה יביא את המשיח הכי מהר! כי הרי מה זו השמחה? זה אומר לקב"ה: הכל בסדר, מה שאתה עושה. הכל בסדר. מה שה' עושה – זה לטובתינו [יבקר אב"ד, סומ"ס ברכות. ליקו"מ ס"ד ד]. וגם הוא איננו סובל מכל הדברים כמו געגועים לבני אדם אחרים, כעס וכו'. ואין לו דאגות! [תהלים ע"ג: 'אני תמיד עפ"י אמונת פי' מיני...]. כי הדאגה היחידה שלו – זה להיות עובד ה', זה להיות עבד ה' [יחיד לקבנו לאתקה וליקאה את שקנך, ברכת אהבת עולם. תהלים ל"ט: 'לעשות רצונך אלקי הקצתי, אהתה'פ' אחרי מות י"ח ב', ליקוטי אמרים, איגרת י"א]. וזהו כל הדאגה שלו [חובות הלכות: 'ודאגתי מן הרחיק מנפשי הדאגות]. וכל דבר שהוא עושה שזה רצון ה' – הוא שמח מעל ומעבר [עצב לו יקדוהיך. ע' רש"י תהלים ל"ז ג' עה"פ: 'והתענג על ה"י].